

ข่าวประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110
โทรศัพท์ 0-2649-5005 ภายใน 5666
โทรศัพท์/โทรสาร 0-2258-0311

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับประจำวันที 6 เดือนมีนาคม พ.ศ.2552 หน้า

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสื่อสิ่งพิมพ์ สนใจที่ได้ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

เรียนทำหนังสือเด็ก ทีมศวประสานมิตร

โดย : กรุงเทพธุรกิจออนไลน์

หนังสือเด็กเล่มบางๆ หน้าตาน่ารักๆ มีขั้นตอนการทำงานที่จริงจัง ไม่แพ้วรรณกรรมเล่ม
เข้มขลังของผู้ใหญ่

เมื่อได้ลองแกะรอยเส้นทางการผลิต ผ่านนิสิตสาขาวรรณกรรมสำหรับเด็ก ที่ [มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ](#) (ประสานมิตร)

แต่ละปีสาขาวิชาวรรณกรรมเด็ก ของภาควิชาบรรณารักษศาสตร์
และสารสนเทศศาสตร์ [มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ](#) (ประสาน
มิตร) จะมีการจัดนิทรรศการเพื่อแสดงผลงานของนักศึกษา ซึ่งเป็น
สารนิพนธ์ของนิสิตชั้นปีที่ 4 เช่นเดียวกับปีนี้ (2552) ที่เพิ่งจัดเป็น
เมื่อสัปดาห์ที่ผ่านมา

นิสิต 2-3 คน ป่าน - ปารีชาติ พลชีวิน, หลิน - กนกพร พิระวุฒิมงคล, พลอย - ชลิดา เจียมพาณิชย์ และ แยม - สรภา วงษ์โกวิท เป็นตัวแทนของทั้งสาขาวิชาดังกล่าว มาช่วยเล่าให้เห็นภาพการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นสำคัญของพวกเขา โดยได้ประมวลจากความรู้ความสามารถที่ได้ร่ำเรียนมาตลอด 4 ปี

หนังสือเด็ก เล่มบางๆ หน้าตาน่ารักๆ อย่างที่เคยเห็นตามชั้นวางในร้านขายหนังสือจะต้องเริ่มต้นอย่างไรบ้าง

เล่าเรื่องให้ลงตัว

หลิน เริ่มต้นเล่าจากประสบการณ์ในการทำหนังสือเรื่อง 'หัวใจพาลๆ' ว่า ต้องเริ่มต้นจากการคิดว่า จะทำเรื่องอะไรและเกี่ยวกับอะไร สำหรับตัวเธอเอง ต้องการใช้ตัวละคร 'กระต่าย' หน้าตาน่ารัก มาอธิบายถึงธรรมะได้อย่างลงตัว

"เรื่องหัวใจพาลๆ เป็นเรื่องของตุ๊กตากระต่าย ที่มีหัวใจ ออกเดินทางไปตามเมืองต่างๆ ไปผจญกับโลกที่มีความโกรธ ความโลภ ความทุกข์ ความเศร้า แต่เขาเกิดความสับสนว่าไม่มีที่ไหนที่เขาจะอยู่ได้อย่างสงบสุขเลย คนที่มีแต่ความโกรธ ความโลภ มีความทุกข์อยู่ในเมืองเดียวกัน เขาจะอยู่ได้อย่างไร ก็ต้องเอาสติมาช่วยในการใช้ชีวิต ได้แนวคิดมาจากหนังสือธรรมะ ของพระไพศาล วิสาโล ได้อ่านสองสามเล่ม" หลิน เล่า

วิธีนำเสนออีกสำคัญ บ้างเน้นภาพ บ้างเน้นเรื่อง โดยการเล่าเรื่องทำได้หลายทางหลายวิธี แต่ละวิธีมีความหมาย ป่าน เลือกรับนำเสนอเรื่อง 'เรื่องของฉัน... เรื่องของขวัญ' ด้วยการเขียนบันทึก เป็นเรื่องราวของเด็กหญิงที่ชื่อขวัญ ที่ต้องย้ายไปอยู่บ้านคุณตาที่ต่างจังหวัด ต้องปรับตัวอย่างมากมายเพื่อจะได้อยู่บ้านคุณตาอย่างมีความสุข

"นำเสนอเป็นการเขียนไดอารี่ มันมีการถ่ายทอดความเป็นตัวเองสูง มันเป็นความคิดเห็นของเรา อาจจะถูกหรือผิดก็ได้" ป่าน บอก และได้เลือกหยิบเรื่องของญาติที่กำลังมีปัญหามันไม่มั่นใจในตัวเอง จึงสมมติตัวละครขึ้นมาผูกเป็นเรื่องเพื่อให้ตัวละครได้พบกับสถานการณ์ที่ต้องได้เรียนรู้ และปรับตัว ซึ่งแต่ละคนจะต้องเผชิญกับสถานการณ์นี้กันแทบทุกคนในชีวิตจริง

นอกจากนี้การนำเสนอในรูปแบบไดอารี่ ป่านยังต้องการทำเพื่อเป็นแรงบันดาลใจเรื่องการเขียนบันทึกด้วย "เวลาที่ไม่มีที่ระบาย การเขียนไดอารี่มันดีกว่าทำอย่างอื่น เขียนแล้วทำให้ได้อยู่กับตัวเองมากขึ้น สักพักความรู้สึกแยะๆ มันจะหายไปเอง"

สนุกได้กับเรื่องราว

ส่วนพลอย นำเสนอผลงานเป็นหนังสือภาพ และมีเกมให้เด็กๆ ซึ่งเป็นผู้อ่านได้เรียนรู้ไปด้วยในหนังสือชื่อ 'ภารกิจเด็กดีกับเด็กชายมาริน'

"หนังสือเล่มนี้จะไม่ได้เป็นการเล่าเรื่องแบบไปเรื่อยๆ แต่จะมีเกมให้เล่นเป็นช่วงๆ เป็นเรื่องเกี่ยวกับเด็กที่ชื่อมาริน เขามีเรื่องที่ไม่อยากทำ อย่าง ไม่อยากกินนม ไม่ชอบทำการบ้าน ไม่กินผัก แล้วพ่อแม่ก็หนักใจ คอยกันว่าทำไมลูกดีด แม่เขาก็เสียใจ มารินมาเห็นแม่ร้องไห้ เขาก็คิดได้เองว่าไม่ควรเป็นอย่างนี้ เขาควรปรับปรุงตัว แต่จะทำอย่างไรบ้าง อย่างแรกคือจะเป็นเด็กดี เป็นที่หนังสือเปิดโอกาสให้คนอ่านมีส่วนร่วมด้วยกันทำของว่างไว้เป็นเด็กดีต้องเป็นอย่างไร " พลอย อธิบาย

พลอย ว่า ที่เลือกทำหนังสือเป็นเกมเพราะว่าการที่บอกให้เด็กทำอะไรหรือเปลี่ยนแปลงอะไรตรงๆ เด็กจะต่อต้าน แต่ถ้าให้เขารู้สึกมีส่วนร่วมกับสิ่งที่เราพยายามบอก เขาก็จะรู้สึกสนใจและพยายามเข้าหาสิ่งที่มีประโยชน์ด้วยตัวเอง เด็กวัยนี้ก็ชอบเล่นเกม ตอนทดลองใช้เด็กก็ชอบ

'Happy Family' เป็นผลงานของ แยม สร้างสรรค์ขึ้นมาด้วยความเป็นคนอารมณ์ดีของตัวเอง "อยากให้คนอ่านได้คิดถึงแต่ละวันของเรา บางวันมันอาจจะดูเหมือนไม่มีอะไรเลย แต่บางทีมันจะมี

อะไรเล็กๆ น้อยๆ ในชีวิต ที่ให้ความสุขแก่เรา แต่คนมักมองข้ามความสุขเล็กๆ น้อยที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน แต่ไปตามหาความสุขกันยกใหญ่แล้วก็ไม่เจอกันสักที"

หนังสือของแยมจึงได้นำเสนอเป็นการ์ตูน มีตัวละคร 4 ตัว มีพ่อแม่พี่สาว และน้องสาว แต่ละตัวละครมีคาแรกเตอร์ของตัวเอง มีเนื้อเรื่องจบในตอน

"เรื่องละครหลังข่าว ที่บ้านเราก็เป็นที่แม่ชอบบ่นว่าละครมันน่าเบื่ออย่างนั้นอย่างนี้ บ่นๆ แต่พอเราบอกว่าแม่หนูเปลี่ยนช่องนะ แม่ก็ว่า อย่าเปลี่ยน บางคนอาจไม่รู้สักอะไร แต่ก็ทำให้รู้สึกว่ตลกนะ" ป่าน ช่วยเล่าถึงเรื่องตลกที่ทำให้คนเรายิ้มหน่อยๆ เมื่อนึกถึง แต่คนส่วนใหญ่มักมองข้ามไป

เรียนอะไรที่วรรณกรรมเด็ก

"ชอบตรงที่ได้เรียนวาดการ์ตูน โดยที่ไม่ต้องมีพื้นฐานวาดรูปเก่งๆ มาก่อนก็ได้ แล้วดูรายชื่อวิชาอื่นๆ ก็ดูสนุกดี ไม่ได้เรียนเขียนเรื่องอย่างเดียว มีสอนวาดรูป ทำวารสาร สอนเล่นนิทาน จิตวิทยาเด็ก หลายอย่างผสมผสานกัน" สาวๆ ช่วยกันเล่า โดยบอกว่า ตัวเองและเพื่อนๆ ที่เรียนด้วยกันส่วนใหญ่ก็ชอบอ่านหนังสือ อ่านวรรณเยาวชน

ส่วนเรียนจบแล้วสามารถเข้าสู่งานแบบไหนได้บ้าง

"แล้วคนถนัด เพราะเราเรียนหลายอย่าง บางคนไปเป็นนักจัดกิจกรรมเด็ก บางคนก็ทำงานในสำนักพิมพ์ เราเรียนทุกอย่างครอบคลุม" แยม บอก

อย่างเช่น หลินกับป่านอยากทำงานในกองบรรณาธิการ ทำงานอย่างการจัดหน้า [ไม่เฉพาะหนังสือเด็กเท่านั้น](#)

"ตอนที่เรียนก็เรียนหลักการจัดหน้า ทำงานตามเงื่อนไขต่างๆ ได้ เหมือนกับวิชาเรียนไม่ได้สอนเฉพาะแค่กลุ่มเด็กกลุ่มเดียว เด็กก็ได้ วัยรุ่นก็ได้ แล้วก็ประยุกต์ไปใช้กับวัยอื่นๆ ได้ด้วย"

ส่วนแยม อยากเป็นนักวาดภาพประกอบ "มีความสุขที่ได้วาดรูป (ต้องวาดรูปเก่งไหม?) อาจารย์บอกว่าคนที่วาดรูปไม่เป็นเลย แล้วมาวาดรูปจะมีลายเส้นเหมือนเด็ก ดูน่ารัก อาจารย์จะสอนตลอดเวลาให้เราเชื่อมั่นในฝีมือตัวเอง ไม่ต้องคิดว่ามันสวยหรือไม่สวย แต่ละคนจะมีลายเส้นเป็นของตัวเอง ไม่ต้องพยายามไปวาดให้เหมือนใคร ให้เราฝึกไปเรื่อยๆ มันต้องได้กับตัวเองเรา วาดไม่ได้ก็ตัดแปะได้ คือเราจะเล่าเรื่อง วาดได้ก็วาด ถ้าไม่ได้ก็มีเทคนิคอื่นมากมาย อย่าง ตัดแปะหรือ ปั้นดินแล้วถ่ายรูป"

หยิบหนังสือเล่มเล็กๆ น่ารักจากชั้นวางในร้านหนังสือในครั้งใด จะได้เห็นเส้นทางอันยาวไกลก่อนสำเร็จเป็นรูปเล่ม

Tags : [หนังสือเด็ก](#) • [มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ](#)